

ODESZLI NA WIECZNĄ WARTĘ

„Otwarty na wszystko co harcerskie – jest wszędzie tam, gdzie się coś harcerskiego dzieje” – pisał o Nim hm Andrzej Fersten. – Za motto swojego postępowania przyjął słowa hm Józefa Sosnowskiego: „Są prawdy, które często trzeba sobie powtarzać, o których stale pamiętać, jeżeli mają być drogowskazem w naszym codziennym życiu. taką prawdą dla nas harcerzy jest ta, że życie każdego z nas powinno być SŁUŻBĄ.”

Hm Jerzy Kazimierczuk urodził się 30 października 1908r. we Włodawie. Ukończył gimnazjum w Chełmie, a potem – Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim oraz studia na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. 11 czerwca 1922 r. wstąpił do ZHP – do 1 Chełmskiej Drużyny Harcerzy im. ks. Józefa Poniatowskiego; 15 grudnia 1923 r. złożył Przyrzeczenie. W roku następnym uczestniczył w I Zlocie Narodowym Harcerstwa Chorągwi Lubelskiej. W 1930 r., po przeprowadzce do Warszawy, został drużynowym 53 Żeglarskiej WDH im. Maurycego Beniowskiego. W latach 1932-1939 był zastępcą drużynowego oraz instruktorem o specjalności terenoznawczej.

Kampanię wrześniową 1939 r. odbył na szlaku: Brześć – Kobryń – Kamień Koszyrski – Kock, walcząc w SGO „Polesie” gen. F. Kleeberga. Dostawszy się do niewoli niemieckiej, przebywał w oflagach w Arnswalde i Grossborn oraz w szpitalach w Fangerhütte. Po zakończeniu wojny przez 3 lata współorganizował polską administrację na Ziemiach Odzyskanych. W 1948 roku powrócił do Warszawy. Przejściowo służył znowu w wojsku, by później – aż do emerytury – pracować jako kierownik pracowni w Wojskowym Biurze Studiów i Projektów Budowlanych w Warszawie.

Trudno wymienić, a jeszcze trudniej opisać, harcerskie umiejętności, funkcje i dokonania druha Jerzego. Oto one w „telegraficznym skrócie”. 35 lat pracy w Hufcu Mokotów. Wychowanie kilku pokoleń instruktorskich. Komendant wielu obozów letnich i zimowisk. Zastępca Komendanta Hufca. Komendant Kręgu Zuchowego. Komendant Kręgu „Nieprzetartego Szlaku”. Założyciel i długoletni komendant Kręgu Instruktorskiego „Zespół Bohater”. Współzałożyciel hufcowych Izb Pamięci. Organizator kilkunastu Akcji „Arsenał”. Inicjator, współtwórca i członek kierownictwa Harcerskiego Kręgu Seniorów przy Hufcu Mokotów. Członek Komisji Rewizyjnej Chorągwi Stołecznej w ciągu trzech kadencji. Członek Komisji Historycznej Chorągwi od początku jej działalności. Autor i współautor wielu opracowań i publikacji historycznych, których przecenić nie sposób.

Był odznaczony m. in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem za Zasługi dla ZHP, Medalem Komisji Edukacji Na-

rodowej i Medalem im. Henryka Jordana. To wszystko za harcerskie działanie na rzecz kraju i społeczeństwa. Za SŁUŻBĘ.

Hm Stanisław Broniewski dedykował mu słowa: „Drogiemu Druhowi Jerzemu Kazimierzukowi – człowiekowi niezwykłych zasług przy przenoszeniu naszej polskiej myśli w jak najdalszą przyszłość. Czuwaj! Orsza.” Zaś matka „Rudego” napisała: „... oddajecie tak wiele osobistej troski, by młodzieży wszczepić, rozbudzić i pogłębić ideały, zapoznać z tradycją i historią najpiękniejszego ukochania polski i pracy dla Niej – Z. Bytnarowa.”

Druh Jerzy Kazimierzuk całym życiem dobrze zasłużył się Polsce i Harcerstwu. Odszedł na Wieczną Wartę 9 lutego 1992 roku.

Cześć Jego Pamięci!

hm Tadeusz Truchanowicz